

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eulampio. 64.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡμᾶς προσημιότερον. τί δὲ ἔχει τοῦ
ἡμᾶς καὶ γέλωτος, ὧν ἐκείνοι πα-
δαζοῦσιν, ἔχουσι αἱ θεότητες ἐκ παλῶν,
οὐχ αἱ ἀνδρείαι ὑπὲρ παλῶν, ἔχουσι
ἀγῶνες ὑπὲρ παλῶν. Φεύγε τοί-
νω καὶ τίω ἀνάγνωσον τῆς ἀχρότι-
τος. δεινῶς γὰρ οἶδεν ἀνατομοῦ
τοὺς τῶν τραυμάτων σιωπῶντα-
τας μάλωτας, μήποτε ὑποσφρέ-
ψῃ τὸ πνεῦμα τῆς ποιητικῆς σφοδρό-
τερον, καὶ χεῖρονά σοι τίω ἦσαν τῆς
προσέτις ἀγνοίας ἢ ῥαθυμίας ἐργά-
σῃται.

Εὐλαμπία. 64.

Τὴν ἀκαρπὸν Ἰουδαίων γεωρῶν ὁ
Ἰωάννης παραίτησε, δένδροις αὐτοὺς
ἀκαρποῖς παρέκασε, πρὸς τὴν ῥί-
ζαν αὐτῶν κείσθαι τὴν ἀξίνην ἄπο-
φινάμενος, τίω ἔξῃαι καὶ σύντομον τῆ
εὐαγγελίᾳ διαίτησιν, ὅφ' ἦς πάντες δέν-
δρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκό-
πιταί, ὅτι ὄρυσεται. ἢ γὰρ φυὴ
τῶν ῥιζῶν, ὁ νόμος δηλαδὴ καταλεί-
πεται, ἢ ὁ νέος λαὸς ἐργενετὶς ἔξῃαι.

Τῷ αὐτῷ. 65.

Μαθεῖν θέλων ἐσημανᾶς τίς ἢ τὸ
πῶς ἐργεῖται, ἢ μεταχειρίζεται
πρὸς καθαρισμὸν τῆς ἀλως τῆς
ἰδίας ὁ κύριος, τὸ τοίνυν ὅτιν, ὡς οἴ-
μα, τὸ νόημα, ἀλωνα, τίω σάνδη-
μον τῆς οἰκονομίας ἐκκλησίας προ-
σαρρεῦει, ἐν ἣ πάντα τὸν θερισμὸν
συναγείρει τῆς ἀνθρωπότητος. πῶσον
δὲ, τίω διγῆσαι κρίσιν καλεῖ, ἢ τις ἐ-
κείτω τίω προσφορὸν πᾶσι ἐξεί-
σαι, τοὺς μὲν ἀχρόστους καὶ χυνοὺς,
καὶ παντὶ ἀνέμῳ ἀμαρτίας ῥιπιζο-
μένους, εἰς καὶ σιν ἐκδίδωσι. τὸ δὲ
καθαρότητι ἔργων, καὶ μετᾳοίας καρ-
ποῖς ἐὼν ἠνάσταις, εἰς ἄποθήκην συν-
άγειται λέγει ὁ δικηγὸς κρίτης, τίω
πρὸς τὸν τοῖς πιστοῖς καὶ ἀξίοις αὐ-
τῷ ἐργάταις καὶ γεωργοῖς, ἢν καὶ μο-

illos est, quod religioni nostrae sit praeferendum? Quid non mendacio ac risu scaturit, ex iis quae magno studio confectantur? An non diuinitates ex vitiosis affectionibus? An non fortia facinora pro vitiosis affectionibus? An non certamina pro vitiosis affectionibus? Quamobrem ipsam quoque sceditatis & obscenitatis lectione fuge (nam ea miram ad aperienda vulnera iam cicatrice obducta vim habet:) ne alioqui vehementiore cum impetu spiritus improbus reuertatur, ac deteriore & perniciosiore tibi priore ignorantia aut negligentia cladem inferat.

Eulampio. 64.

Sterilem Iudaeorum voluntatem atque animi institutum Iohannes perspicuus, in frugiferis arboribus eos comparauit, ad eorum radicem securim positam esse pronuncians, hoc est acutam ac compendiosam Euangelij diuisionem; qua omnis arbor non faciens fructum bonum, excinditur, non autem foditur. Siquidem id quod ex radicibus pullulauit, hoc est lex, relinquitur: cui populus nouus inferitur.

Eidem. 65.

Significasti per literas, te scire cupere, quamnam ventilabri illius, quod Dominus ad areae suae purgationem sumit, vis ac facultas sit. Hic igitur, ni me opinio fallit, quid areae nomine vniuersam orbis tertarum Ecclesiam intelligit, in qua omnem humanae naturae messem cogit. Ventilabri autem vocabulo iustum iudicium appellat; quod quidem eum, qui cuique aptus sit, gradum distinguens ac definiens, paleares quidem, ut ita dicam, ac dissolutos homines, quique ad omnem peccati ventum huc illucque iactantur, flammis addicit: eos autem, qui operum puritate, ac poenitentiae fructibus abundauerunt, in horreum congregari iustus iudex ait; hoc est piis, seque dignis, operariis atque agricolis congruens domicilium. Quam etiam salutarem mansionem nuncupat. Illic enim verè

Periculo-
sa. i. p. i. b.
librorum
lectio.

Luc. II.

Matth. 3.

Matth. 3.

rea.

Quid ven-
tilabrum.

Quid horreum.

Ioan. 14.

C